

købt Uld for omtrent 2 025 000 Kr.; af har Krigsministeriet overtaget for 1 000 000 Kr., og Resten ventes solgt uden Tab. Men der maa regnes med et Underbeløb paa omtrent 200 000 Kr. paa et stort Antum Uld, som er købt af Uldcentraleen. Til Nedsættelse af Prisen paa Bompeegarn vil medgaa et Beløb af 1 000 000 Kr. Naar jeg lægger alt dette sammen, fremkommer der et Beløb paa 1 720 000 Kr., hvoraf der i dette Øjeblik ventes et Tab ved Salg af Varer paa 30 000 Kr.

Jeg kommer saa til de egentlige Tilskud, Tilskuddene til Prisregulering og Dyrtidsforanstaltninger, og skal hurtigst muligt gennemgaa disse Tal; men det kommer mig ganske nødvendigt at sige dem for det høje Ting med enkelte mærkninger. Der er for det første Tilskud til Svineslagterierne for Afgivelse af Skat til Hjemmeforbruget — det er alt sammen for indeværende Finansaar — 1 Mill. Kr., Godtgørelse til Kommunerne for Nedsættelse af Flæsk 4,5 Mill. Kr., Tilskud til Befolkningens Forsyning med Smør i Tiden 1. Juli 1918 — 31. Marts 1919: 33 Mill. Kr., hvoraf der vistnok afregnes 3 Mill. Kr. som forventet Indtægt. Tilskud til Smørordningen ifølge Loven af 10. December 1917 er der allerede afregnet et Beløb af 13 905 000 Kr.; der maa yderligere afskrives et Beløb af 1 828 000 Kr. Saa kommer jeg til den indeværende Smørordning. Tilskud til Smørordningen ifølge Loven af 1. November 1918 maa anslaaes til et Beløb af 54 1/2 Mill. Kr. Saaledes som Smørordningen oprindeligt var tænkt, skulde der anvendes 60 Mill. Kr. til den, hvoraf de 6 Mill. Kr. var Tilskud, de 40 Mill. Kr. skulde være Indtægt. Men der er endnu ingen Indtægt af Betydning kommet; som alle ved, har Smørfrembringelsen ikke været saa stor, at der har været Mulighed for at sælge Smør i nogen Udstrækning til Udlandet. Der er der et Eksempel paa, at Indtægten glipper, medens Loven er vedtaget ud fra den Forudsætning, at der vil komme en saadan Indtægt, uden at man dog kunde sikre sig, at Indtægten vil indgaa.

Jeg kommer saa til Tilskud til Befolkningens Forsyning med Mælk: 4,9 Mill.

Kr. Sukkerordningen har man ifølge Kornloven tænkt saaledes, at der skulde være 10 Mill. Kr.s Tilskud, og dernæst skulde der være Tilskud til Sukkerfabrikken „Vestsjælland“ 2 150 000 Kr. og til Sukkerfabrikken „Nykjøbing“ paa Falster 1 360 000 Kr., altsaa i alt 13 510 000 Kr. Her medtages kun, hvad der kan afregnes og opgøres i indeværende Finansaar, medens man ifølge Overenskomsten med Sukkerfabrikkerne for en stor Del maa vente til næste Finansaar med denne Afregning. Imidlertid er der i indeværende Aar kommet en Indtægt gennem Salg af Sukker paa 22 070 000 Kr., og saaledes skulde dette Finansaar gaa til Ende med en Indtægt paa Sukker af 8 560 000 Kr., men hvorvidt Sukkerordningen til Slutning vil give Indtægt eller Udgift, kan intet Menneske sige i dette Øjeblik; der er en Mulighed for, at der i næste Finansaar, altsaa fra 1. April til Slutningen af September, i hvilken Tid Sukkerordningen varer, vil kunne udføres Sukker, som giver endogsaa en betydelig Indtægt. Der ligger altsaa i Øjeblikket en Mulighed for at udføre Sukker, som maaske kunde sætte Indtægten for indeværende Finansaar betydeligt op; men hvis man maa regne med, at der ingen saadan Indtægt bliver i næste Finansaar, kan man komme til en Udgift af 15 Millioner for hele Sukkerordningen.

Tilskud til Gryn-Rabatten er 3 Millioner, Tilskud til Produktionsmidler for Fiskere 6 Millioner, Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Blaasten 1 200 000 Kr., Tilskud til kommunale Dyrtidsforanstaltninger ifølge Lov af 20. Marts 1918 5 Millioner, men dernæst er der paa Tillægsbevillingslovsforslaget opført 1/2 Million, det hele bliver altsaa 5 1/2 Million. Saa er der de to store Love om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, Lovene af 28. December 1916 og 13. Juli 1918, der maa man regne med en Udgift paa 30 Millioner for hver af Lovene. Sagen ligger saaledes, at Kommunerne i 1917—18 afholdt Udgiften forskudsvis, saaledes at Staten i indeværende Finansaar har maattet afbetale Kommunerne den afholdte Udgift, medens Kommunerne i indeværende Finansaar har anmodet om, hvad man har fundet det rimeligt at imødekomme, at Staten gik i Forskud for Kom-